

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternæ beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

9. Impedimentum IX. Negligens cura animarum in Præsulibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50716)

vobis despiciere: sed humiliamini sub po-
 tenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore
 visitationis. 1. Petri 5. 6. Et nobilita-
 tem virtutis, generis claritati anteponi-
 te; aut potius utramque conjungite; Nu-
 merare enim avos & ceras, majorumque
 virtutes, & ab eorum moribus degene-
 rare, maxima vanitas est ac stultitia:
 tanquam si cæcus gloriaretur, de bene-
 oculatis parentibus. Nolite sanguinem
 bonum, malâ vitâ maculare: sed vivite
 æternitati, virtute propriâ, non alienâ;
 veritate, non vanitate; fumi instar eva-
 nescente, ne in vos cadat maledictio illa.
 Sicut deficit fumus, sic deficient; & sicut fluit
 cera, à facie ignis, sic pereant peccatores
 quantumvis nobiles] à facie Dei. Pl. 67. 3.

CONSIDERATIO IX.

Impedimentum IX. Æternæ salutis,
 Negligens cura animarum in Præ-
 sulibus.

Ipsi enim pervigilant, quasi rationem pro
 animabus vestris reddituri. Hebr. c. 13. 17.

25. Octobris.

Considera Pontificibus, Archiepis-
 copis, Episcopis, Decanis, Archi-
 E 2 diaco-

98 *Domus aternitatis. Consideratio*
diaconis, Pastoribus, Sacellanis, un
Religiosorum Prælati ac Superiorib
cunctisque curam animarum geren
bus, ex officio incumbere, ut magnâ d
gentiâ, animabus sibi commissis in
gigent; ne ipsorum negligentia oves
reant. Hinc monet Apostolus, *Qui p
in solitudine. Rom. c. 12. 8.* Id si p
stent, maxima in cælo præmia obti
bunt; si negligent, ingens salutis æter
impedimentum habent: quia de om
bus & singulis animabus suis redd
rationem in die iudicii. *Sanguinem ej
manu tua requiram. Ezech. c. 3. 17.*

II. Ut autem Curatores animarum
hanc negligentiam caveant, ac sal
sua impedimentum removeant: cre
obligationem suam sibi in memo
revocent: *Ipsi enim pervigilant, qu
tionem pro animabus vestris reddunt.*
Et hoc onus reddendæ rationis, offi
Pastorum valde formidabile reddi
pote periculis plenum. Quia ut
Gregorius. L. 4. Moral. *Qui regit
quot regendis præst, tot, ut ita dicam
mas solus habet, pro quibus ratio*

redditurus. Jam verò, cùm quisque fat negotii habeat, ut animæ propriæ salutem consequatur: quid erit, si centenæ, si millenæ alienæ accedant? Hoc est maximum periculum, inquit Doctor Angelicus, in epist. ad Hebr. c. 17. *Hominem de factis alienis rationem reddere, qui pro suis non sufficit.*

III. Quando nam verò animarum Curatores hoc periculum incurrunt, & impedimentum istud salutis suæ opponunt? Tunc; quando ovium suarum salutem negligunt, & solùm quærunt, curantque semetipsos, suam cuticulam, suam crumenam, suam cognationem, suum honorem & æstimationem: quibus Deus per Prophetam minatur: *Va Pastoribus, qui pascebant semetipsos.* Ezech. c. 34. 2. *Lac comedebatis & lanis operiebamini, & quod crassum erat occidebatis: gregem autem meum non pascebatis.* Quâ autem ratione hoc accidit? Describit id S. Laurentius Justin. serm. de S. Martino: *Querunt, inquit, quæ sua sunt, proventibus insistunt temporalium, delectantur honoribus, deliciis affluunt: & tanquam si*

100 *Domus eternitatis. Consideratio*
vita futura non esset, amore visibilibus in
herent. Nulla eis inest cura, quis in
jaceat, quis fame pereat, quis Ecclesia
tuta convellat; quis aliena rapiat, qui
scandalizetur, quis dupliciter moriatur
ac si pastorali ministerio, nullum onus
nullum, ne innecteretur periculum, si
niter, si pompaticè conversentur. O que
tum his imminet salutis periculum
impedimentum!

Zelus animarum.

Domine JESU Christe, Redemptor
ac Pastor bone; qui me indignum
ad curam animarum tuarum vocare
natus es, dicens, *Pasce oves meas.* Scio
quantis involvar periculis animæ meæ
nisi officio meo rite perfungar. Quod
cum gratia tua, firmiter statuo, omnino
mihî commissarum saluti, eâ sollicitudine
ac diligentia invigilare, ut in die judicii
de iis rationem tibi reddere valeam,
dicere: Domine, *quos dedisti mihi*
perdidi ex eis quenquam. Et ut omnes
unâ mecum ad cœlestia pascua perve
niant; pabulum vitæ æternæ reperiant

téque cum Patre & Spiritu Sancto laudent in sæculorum læcula. Amen.

26. Oëtobris.

PERpende ulteriùs ; ut Curatores animarum prædictum salutis suæ impedimentum à se removeant; oportere eos tria potissimum observare : atque attendere 1. ad *numerum*. 2. ad *qualitatem*. 3. ad *fructum ovium*. Et quidem I. attendant ad *Numerum*; ne vel unica amittatur, perdatur, atque dentibus lupi infernalis objiciatur. In die enim iudicii Pastor rationem reddet de singulis: nam ut testatur Ezechiel c. 33. *Adhuc transibunt greges ad manum numerantis. Scilicet Judicis.* Unde si numeres centum oves, si mille, si decies mille, omnes in illa die *transibunt ad manum numerantis*: Pastoriq̄ue respondendum erit de singulis; quâ ratione iis invigilaverit, custodierit, præservaverit, paverit, atque à lupo, morbo, & morte perpetua defenderit. O quàm tunc felix erit, qui cum Christo Domino dicere poterit: *Non perdidisti ex eis quenquam?*

II. Attendant deinde ad qualitatuum
 vium ; nam & de his ratio reddenda
 eumbit : qualesnam nimirum extiterint
 sanæ an morbidæ : mutilæ an integre
 mundæ an maculatæ ac scabiosæ ,
 pingues an macilentæ. *Ecce ego*, clamat
 Dominus apud Ezechielem c. 34. *Judico
 ter pecus pingue & macilentum.* Ego
 dico & examino , num oves meæ a
 stribus ductæ fuerint ad pascua
 guia, ad herbas salubres, & prata vitæ
 tia ; an verò ad sterilia, ac deserta ericæ
 Deinde dispicio, utrum ægris adhibita
 pharmaca, sauciis & fractis emplastra
 ligatura: aliàs audient illud Ezech. c. 34.
*Quod agrotum fuit non sanastis ; quod
 fractum, non alligastis ; quod abjectum,
 reduxistis ; quod perierat, non quaesivistis.*
 Propterea Pastores, audite verbum Domini :
*Ecce ego ipse super Pastores, requirere
 gregem meum, de manu eorum.*

III. Attendant denique sollicitè
 fructus ovium : ut nimirum Patrifamilias
 lias cœlesti, rationem exacturo, in veritate
 afferere valeant, quod olim Patriarcha
 cha Jacob ad Laban. Gen. c. 31.

tua & capra tua steriles non fuerunt.
 Quando autem steriles sunt, nisi quando fructibus bonorum operum carent?
 Quando foetosa & abundantes; nisi quando ovium balantum more, preces, & clamores in caelum emittunt; lanâ suâ nudos cooperiunt, lacte suo sitientes potant, ac substantiâ suâ famelicos reficiunt, omnigenâque virtutis actus, tanquam fructus nobilissimos constanter in lucem edunt? O infelix Pastor qui id negligit! felix qui præstare nititur! quia non perdet mercedem suam,

Zelus animarum.

O Domine! advigilabo cum gratia tua, ad numerum, ad qualitatem, & fructum ovium mihi commissarum: novi enim multiplicem obligationem meam. Exigit id à me sanctissima tua voluntas, quâ jubes, me oves tuas pascere. Exigit reverentia erga Patrem, qui eas condidit; charitas erga Filium, qui redemit; dilectio erga Spiritum Sanctum, qui lavit, ornavit, unxit: Exigit animæ humanæ præstantia, omnibus mundi thesauris

104 *Domus aternitatis. Consideratio*
excellenter. Exigit iustitia, ideo enim
onus Pastorale suscepi. Exigit obedientia
Prælati, munus imponentibus, debita.
Exigit major Dei gloria, semper &
omnibus quærenda. Exigit cœlestis gloria,
quæ est merces magna nimis. Exigit
demum ratio de ovibus reddenda in no-
vissimo die. *Ecce ego requiram gregem
meum, de manu eorum. Ezech. c. 34.*

27. *Octobris.*

I. **Q**UOD dictum est, de Pastoribus Ec-
clesiasticis, idem convenit Præ-
latis Regularibus, ac Superioribus Re-
giosis; ut oves sibi concreditas verbo
exemplo, oratione pascant: & ab eis ne-
xia cuncta submoveant: optimè in
S. Benedictus in Regula c. 2. *Sciat Præ-
latus, culpa pastoris incumbere; quidquid
Paterfamilias in ovibus, utilitatis merito
potuerit invenire. Attendant igitur
ipsi numero, qualitati & fructui
commissorum: attendant, ne irreparabilis
abusus, laxitates, dissolutiones, disse-
siones, læsiones paupertatis, castitatis
obedienciæ; attendant, (si invalescent)*

cœperint) ut aboleant, nimias cum sæcularibus familiaritates, comestiones, computationes, ebrietates. Omni diligentia ac studio curent, quæ S. Bonaventura L. de sex alis. Alâ 5. insinuat: *Leges custodire, disciplinam servare, pacem & dilectionem tueri; singulorum conscientias agnoscere, perplexitates expedire, peccandi pericula præcavere, delinquentes corrigere, dubia elucidare, informare singulos, ut officia sibi injuncta congruè administrent.*

II. Horrendum exemplum, de Prælato, nec bono exemplo suis præeunte, nec defectus corrigente; sed omnia dissimulante, narrat Illultrissimus Dominus Joannes Caramuel Episcopus Misia SS. Theologiæ Doctor, in Theologia sua regulari. Tom. 2. in procœnio ad Abbates, hisce verbis: Referam quæ à D. Bernardo Botyn, mihi & nonnullis aliis, ante triennium sincerè in confidentia sunt dicta, referam, inquam, si horror aut linguam, aut calamum movere permittat. In Monasterio N. [nomen ne exprimam, impediunt lacrymæ] mortui Abbatis cadaver, ut moris est, bene ornatum,

106 *Domus eternitatis. Consideratio*
tum, ad Capitulum defertur in feretro
atque inde ad Ecclesiam & Chorum
Erant qui psalterium juxta pium Ordina
ritum legerent, erant qui vestes decenti
componerent & rosis ornarent.

III. Sed ecce, res mira; cadaver
præsencia illorum juniorum, qui coram
illo vivente, vota emiserant, horribili vo
ce inquit: *Ut quid hæc omnia? siquidem*
ego sum octavus decimus, hujus loci ab
bas, qui ardeo in inferno. His auditis tantis
omnes percelluntur horrore, ut nec animu
mum ad hærendum; nec vires ad fru
giendum haberent. Tandem cadaver sine
pompa sepeliunt: & quia vitandum erat
scandalum, pompam funeream, pro anima
mabus purgatorii absolvunt. Examinatus
vi postea, quæ miser ille Dominus vixit
rit: & audiui fuisse comessationum am
sum, ebrietatemque exemplo & indul
gentiâ in Monasterio suo promovisse
cæteroquin in bona fuisse æstimatione
Hactenus Caramuel. Hæc est historia
de digna, ab Authore fide digno relata
quæ merito omnibus Prælati horrorem
incutiat. Sed habemus firmiorem pro
pheti

pheticum sermonem in literis divinis:
Ipsi pervigilant, tanquam rationem pro ani-
mabus vestris reddituri. Hebr. c. 13. Et
Ecce ego super Pastores, requiram gregem
meum de manu ipsorum. Ezech. c. 34.

Admonitio.

NE talia nobis accidant, Prælati Ve-
 nerabiles, sollicitè attendamus, ne
 nostrâ culpâ, in Domos nostras inve-
 hantur laxitates, regularum violationes
 impunes, discessiones, mores sæculares,
 pravæ consuetudines, votorum trans-
 gressiones, symposia, comestiones &
 ebrietates, quæ perfectionem evertunt,
 spiritum religiosum extinguunt, sæcu-
 laribus scandalum præbent, animas
 damnant Subditorum æquè ac Prælato-
 rum. Væ Prælati, quorum negligentia,
 aut conniventia, vel unica perit anima!
 Ut enim ait. S. Chrylostomus, *Unius ani-*
me perditio tantam habet iacturam, ne
nulla ratio possit estimare. Etenim si unius
anime salus tanti est; ut ob hanc, Filius Dei
fieret homo; tantæque pateretur; perditio,
rogata, quantam conciliabit poenam? Quod si
 E 7 *quis*

108 *Domus aeternitatis. Consideratio*
quis ob hominem in hac vita perditum
morte dignus est, quanto magis ille? Homo
3. in Act. Apolt,

CONSIDERATIO X.

Impedimentum X. Aeternae salutis

Luxuria in juvenibus,

Sensus & cogitatio humani cordis, in
lum prona sunt, ab adolescentia sua

Gen. c. 8. 21.

28. Octobris.

ISapientissimus Regum Salomon
verb. c. 30. 19. ait: *Tria sunt*
scilia mihi, quartum penitus ignoro, scilicet
viam viri in adolescentia sua. Ea enim
admodum intricata: vitia namque
peccata blanda, instar examinis crab
num & vesparum assidue pungentium
obstreptentium, adolescentiam infest
Idem confirmat S. Basilius in cap
Isaia, scribens: *Examina innumerabilia*
vitiorum se agglomerant & adiungunt
ventuti. Cujusmodi sunt ingluvies
tris, furta pecuniae paternae, alea, cog
sationes, potationes, Virginum am